

paa Heste eller ikke. Det vilde vist være heldigere, om man lod denne Indflydelse paa Valget gaae over paa de landoeconomiske Foreninger eller Delegerede derfra. Det er mig heller ikke klart, hvormange Medlemmer denne Commission egentlig kan komme til at bestaae af. Antallet kan efter denne Paragraph blive meget variabelt. Skulde det nu træffe, at der ikke var Nogen, der ydede private Bidrag, saaledes at de ikke derved faae Sæde i Commissionen, kan jeg ikke see rettere, end at Commissionen kunde komme til at bestaae blot af 3 Medlemmer (I den rigsmi nister en: Sa!), hvoraf de 2 vælges af Amtsrædet og den 3die af Ministeriet, og det forekommer mig ikke er rigtig. Det har ogsaa Betænkelse, saaledes som en foregaaende Taler har hittet, at det kunde tænkes, at Mænd ved at give 200 Rd. kunne skaffe sig større Indflydelse i Commissionen, end ønskeligt var, da Penge og Kjendskab til Sagen ere to forskjellige Ting. Endvidere forekommer det mig ogsaa, at der ikke har været nogen tilstrækkelig Grund til at forhøje Diæterne til Stutmesteren fra hvad der er fastsat i Loven af 1852, hvor nemlig, saavidt jeg veed, Diæterne ere satte til 3 Rd. daglig. Jeg synes, at naar en saadan Mand har 20 til 2400 Rd. i Gage foruden Contoerhold, skulde det være tilstrækkeligt, da Sagen jo giver ham en daglig Indtægt af mellem 6 a 7 Rd., og naar hertil kommer 3 Rd. daglig i Diæter, naar han er paa Rejse, saa synes mig, at denne Betaling er meget stor, da han desuden faaer sine Rejsudgifter erstattede. Jeg har kun villet henstille disse faa Bemærkninger til den ærede Forsamling og til Overveelse af den Comitee, der muligviis vil blive nedsat i denne vigtige Sag.

Thalbitzer: Da vi modtog et Lovforslag om nærværende Sag fra Folkethinget i Slutningen af forrige Session, udtalte jeg mine Betænkelse ved at gaae ind paa, at Landstutteriet skulde ophæves. Det glædede mig at høre, at flere Landstingsmænd navnlig fra Sylland udtalte sig paa samme Maade. Siden den Tid har jeg overbeviist mig om, at mine Betænkelse ikke vare ugrundede. Navnlig har jeg ved et Dyrskue, som jeg overværede,

at alle de fortrinligste Heste — hvoraf der ikke var faa — og som fik de første Premier, alle vare Afkom af Landstutteriheste, navnlig af de faa meget kritiserede Yorkshiringste, og ikke alene at Afkommet var fortrinligt, men at det derhos ikke forholdt sig saa, som Yorkshireracens Modstandere pleie at sige, at Racen ikke er constant, at der vel kan falde gode Heste efter den — thi selv de Landboforeninger, der udtale sig ivrigt imod Yorkshireracen, give dens Afkom de første Premier, thi de have ikke Noget bedre — men at Racen snart ubarter. Men nu har jeg iaar seet fortrinlige unge Hingste, der i anden Generation nedstammede fra Yorkshiringste; ja, de overgaae endog den første Generation, og det forekommer mig dog at være et Beviis paa, at de Hingste, vi have i Landstutteriet, ikke ere saa aldeles at kaste Brag paa. Nu afflaffer Lovforslaget vel ikke ganske Landstutteriet, idet nogle af dets Hingste skulle udtages for at indordnes i Stamstutteriet, men jeg er dog bange for, at efter den Opinion, der hersker imod dem, ville formange af dem blive casserede og solgte til Private, og jeg frygter for, at Private ikke gjerne ville kjøbe disse Hingste under de foreskrevne Betingelser. Private holde ikke meget af at have disse Hingste, især naar de — som jeg haaber — skulle kjøbes for høi Priis og beholdes som Bestelere, og det er det eneste Middel, de kunne have dem i, da de, saavidt jeg veed, hidtil albrig ere blevne benyttede til Træklug eller andet Brug, og jeg frygter, at Liebhaberiet i saa Henseende vil tage af. — Naar man altsaa holder fast ved, at Landstutteriet skal afflaffes, vil jeg haabe, at man kan faae en Bestemmelse i Loven om, at disse Hingste, hvis de ikke kunne blive solgte til en ordentlig Priis, vedblive at være hos Stamstutteriet og udstationeres. Dette vil findes at være et billigt Duffe, især naar man seer hen til den Skjæbne. Hesteavlens har havt her i Landet derved, at man paa voldsom Maade afflaffede det Frederiksbergste Stod, med Hensyn til hvilket jeg troer, at det er en Illusion, naar Loven giver Udfigt til, at man skal kunne faae det opfrisket. Der er desværre kun meget Lidt tilbage af det, og jeg synes derfor, den saaledes vundne Erfaring tilraader at være for-